

Společná evangelizace

Texty na tento týden

Kaz 4,9–12; Ž 37,3–7.23.24.30.31; Fp 1,4–18; Ef 4,15.16; Ko 1,28.29

Základní verš

„A co jsi ode mne slyšel před mnoha svědky, svěř to věrným lidem, kteří budou schopni učit za tebe jiné.“ (2Tm 2,2)

„Rozsévání“ Božího poselství není omezeno jen na kazatele. Měli by ho šířit všichni, kdo o sobě tvrdí, že jsou Kristovi učedníci.

Jak jsme již studovali, je důležité, aby všichni věřící poznali, že mají schopnosti, které jim dal Bůh. V Písmu je uvedeno mnoho příkladů, kdy členové církve ve spolupráci s ustanovenými vedoucími použili své dary při týmové evangelizační službě.

Lukášova zmínka o „Pavlovi a jeho průvodcích“ ve Sk 13,13 naznačuje, že Pavel byl uznávaným vůdcem misijní skupiny, k níž patřil i Barnabáš (v. 1). Lukáš popisuje, že Pavel a Barnabáš působili při misijní práci společně (Sk 13,50; 14,1).

Pro některé členy bývá občas těžké zapojit se do evangelizace místního sboru, protože se členové vzájemně nemotivují k tomu, aby se všichni mohli přidat a začlenit.

V minulé lekci jsme se zabývali tím, jak se mohou jednotliví členové podílet na sborové evangelizaci. Tento týden budeme uvažovat o některých aspektech spolupráce ve sboru a o tom, jak se do ní jednotlivci mohou zapojit.

Ať levice ví, co činí pravice

⁹Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. ¹⁰Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. ¹¹Také leží-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahřát jeden? ¹²Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprv nepřetrhne!

(Kaz 4,9–12)

Osobní studium

Někteří členové sboru jsou do sborové činnosti zapojeni více, jiní z různých důvodů méně. Ať je to jakkoliv, členové často nevědí, co jejich sbor jako celek plánuje nebo oč usiluje; proto někdy nevidí souvislost, jak mohou aktivity, do nichž jsou zapojeni, přispět k obecným cílům sboru.

V Kaz 4,9–12 mluví Šalomoun o spolupráci. Uvedené verše popisují výhody vzájemné pomoci, podpory a péče, ať už jde o jakoukoli situaci. To, co platí pro dva nebo tři lidi, platí i pro místní sbor. Aby mohli lidé přijmout požehnaní popsaná v Kaz 4,9–12, musí jednotliví členové vědět o akcích ostatních. Pokud si jeden člověk není vědom toho, co dělají nebo plánují druzí, jak může vědět, jakou podporu potřebují a kdy ji má poskytnout? Budeme-li o těchto bodech uvažovat v souvislosti s evangelizací v místním sboru, opět zjistíme, že pokud většina členů neví, do čeho je jejich sbor zapojen, nebudou ho v případě potřeby schopni podpořit ani mu nedokážou pomoci. Je smutné, že ti, kdo působí „v přední linii“ evangelizace, mají kvůli nedostatku podpory někdy pocit, že se o tuto zásadní službu nikdo nestará, a přitom jde jednoduše jen o to, že ostatní nevědí, co se děje.

Při evangelizační činnosti jsou potřeba všechny dary – i velmi praktické. Ve Skutcích apoštolů je v 16. kapitole popsána práce Lydie: „Poslouchala nás i jedna žena jménem Lydie, obchodnice s purpurem z města Thyatir, která věřila v jediného Boha. Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval. Když byla ona a všichni z jejího domu pokřtěni, obrátila se na nás s prosbou: „Jste-li přesvědčeni, že jsem uvěřila v Pána, vejďte do mého domu a buďte mými hosty;“ a my jsme její naléhavé pozvání přijali“ (v. 14.15). I když se nám někdy může zdát, že některé věci nemají s evangelizačními akcemi sboru nic společného, po hlubší úvaze zjistíme, že jsou pro celý proces nezbytné. Ti, kdo zajistí hostujícímu evangelistovi stravu a ubytování, plní stejně důležitou úlohu jako ti, kdo na programu uvítají veřejnost. Mnozí členové sboru budou dobrovolně pomáhat, když budou znát program, vědět, co je třeba, a když si budou jisti, že jejich přínos je nedílnou součástí celého sborového programu. V tomto směru je důležité, aby levice věděla, co činí pravice.

Aplikace

Na chvíli se zamysli nad evangelizačními aktivitami vašeho sboru. Znáš společné cíle a akce sboru? Víš, v jaké fázi plánu na tento rok se váš sbor nachází? Jak by ses mohl více zapojit do úsilí sboru naplnit pověření z evangelia?

Společné plánování

³Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. ⁴Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. ⁵Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. ⁶Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo. ⁷Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj... ²³Hospodin činí krok muže pevným, našel zalíbení v jeho cestě. ²⁴I kdyby klesal, nikdy neupadne, neboť Hospodin podpírá jeho ruku... ³⁰Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhláší právo. ³¹Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.

(Ž 37,3–7.23.24.30.31)

Osobní studium

Do plánování evangelizačních cílů a způsobů realizace je často zapojeno jen velmi málo lidí. Když se pak těchto pár lidí usnese na plánech, pustí se do dalšího úkolu: snaží se do jednotlivých fází realizace zapojit ostatní. Mnohem lepší je zainteresovat větší skupinu lidí již od samého začátku. Právě proto Církevní řád uvádí, že hlavním úkolem výboru sboru je dílo plánování a podpory evangelizace ve všech jejích fázích.

Když sbory uvažují o svém zapojení do evangelizace, mohou se dopustit řady chyb. Mohou si stanovit cíle, ale pak opomenou promyslet způsoby, které jsou nezbytné pro jejich dosažení; anebo se pokusí pracovat na některých akcích, aniž by si stanovily jakékoli pevné cíle. Jindy se zase snaží zdolat obě uvedené oblasti, aniž by zvážily proces hodnocení. Cíle jdou ruku v ruce s plány, ale cíle jsou vždy na prvním místě, aby bylo možné vypracovat plány, které umožní dosáhnout daných cílů. Kromě toho právě proces hodnocení pomáhá udržet církev na správné cestě a nasměrovat opatření k vytyčeným cílům.

Každý sbor by měl znát své cíle. Ti, kdo vytyčují cíle a podílejí se na jejich plánování, obvykle také do celého řízení a procesu nejvíce investují. Proto je důležité, aby do všech fází plánování nějakým způsobem přispělo pokud možno co nejvíce lidí. Pokud tomu tak není, pak se dlouhodobé plány nejspíš stanou „majetkem“ několika málo vyvolených, kteří se je budou usilovně snažit naplnit. V takovém případě je dosažení úspěchu nepravděpodobné.

Aplikace

Jaké ujištění můžeš získat z úvodního biblického textu, pokud jde o realizaci tvých svědeckých i sborových evangelizačních aktivit? Jak je možné hledat Boží vůli pro tvé i sborové evangelizační plány? Jakým způsobem je možné v kontextu úvodní biblické pasáže uvažovat o „úspěšné“ evangelizaci?

Poznámky

Práce v týmech

⁴Stále se za vás všechny modlím a při každé své modlitbě se raduji⁵ z toho, jak se od prvního dne až doposud podílíte na evangeliu. ⁶Jsem si jist, že Ten, který ve vás začal dobré dílo, je dovede až do konce v den Krista Ježíše. ⁷Právem takto smýšlím o vás všech, protože mě nosíte v srdci; vy všichni máte se mnou podíl na Boží milosti, jak v mém vězení, tak v obhajobě a potvrzování evangelia. ⁸Bůh je mi svědkem, jak po vás všech toužím; cítím k vám lásku Krista Ježíše! ⁹Modlím se, aby i vaše láska stále víc a více rostla spolu s poznáním a hlubokou vnímavostí, ¹⁰abyste uměli rozeznat, co je správné, abyste byli ryzí a bezúhonní až do Kristova dne ¹¹a dali se od Ježíše Krista naplnit ovocem spravedlnosti ke slávě a chvále Boží. ¹²Chtěl bych, bratři, abyste věděli, že to, co mě potkalo, přispělo spíše k prospěchu evangelia. ¹³Celý palác i všichni ostatní tu vědí, že jsem vězněn pro Krista. ¹⁴Mé okovy dodaly mnoha sourozencům v Pánu jistotu, takže teď káží Slovo mnohem směleji a beze strachu. ¹⁵Někteří sice káží Krista ze závnosti a soupeřivosti, jiní však s dobrým úmyslem. ¹⁶Jedni hlásají Krista ze ctižádosti, neupřímně, v domněni, že mi k mým okovům přidají soužení; ¹⁷druzí však z lásky a s vědomím, že jsem tu proto, abych obhajoval evangelium. ¹⁸Ale co na tom! Hlavně že se jakýmkoli způsobem, ať už naoko nebo opravdově, káže Kristus.

(Fp 1,4–18; B21)

Osobní studium

Existovaly situace, kdy se každý z učedníků s někým osobně podělil o svou víru. Avšak většinou se s nimi setkáváme při společné službě s ostatními učedníky, ve které je podporovali ostatní věřící. Na realizaci cíle, v níž se vzájemně podporují a povzbuzují členové týmu, je něco mocného.

Bible nám představuje „projekty efektivního svědectví a evangelizace“ a ani dnes by nás nemělo překvapit, že když Bůh povolá někoho k důležitému úkolu, podnítlí i tým spolupracovníků, kteří ho budou podporovat.

Ježíš povolává na počátku své činnosti dvanáct apoštolů (Mk 3,16–19). Má to svůj hluboký smysl. Kromě toho, že každý je vybaven zvláštními dary a schopnostmi, které ostatní nemají, zajišťuje větší počet lidí ochranu jednotlivcům. Člověk má pocit zodpovědnosti: ostatní mě sledují, mohou mi pomoci, usměrnit mě a chránit, abych se nevydal směrem, který by mě mohl tragicky zavést na scesti. Semknutý tým věrných bratří a sester, kteří na sebe vzájemně dohlíží, přičemž mají všichni společný cíl – získat lidi pro Krista – představuje ideální způsob misijního působení.

I v prvotní církvi věřící pracovali ve skupinách. Pavel ve svém Listu Filipským zmiňuje, že byli zapojeni do společné evangelizace. V úvodu tohoto listu Pavel hovoří o jejich účasti (podílu – B21) na evangeliu (v. 5). Podíleli se na obhajobě a potvrzování evangelia (v. 7) a mluvili beze strachu slovo Boží (v. 14). Pavel jim také píše o své radosti z toho, že se bez ustání zvěstuje Kristus (v. 15–18). Nezapomeňme, že Pavel píše sboru, nikoli jednotlivcům. Krista samozřejmě kázali jednotlivci, ale ze skutečnosti, že Pavel chválí celý sbor, je zřejmé, že toto evangelizační kázání bylo kolektivní strategií.

Aplikace

Dostal ses při vydávání svědectví někdy do problémů, jichž bys byl uchráněn, kdybys pracoval ve skupině? Proč je při spolupráci s ostatními lidmi ve skupině důležité rozvíjet postoj pokory a zodpovědnosti?

Církev jako Kristovo tělo

¹⁵Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, ¹⁶z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.

(Ef 4,15.16)

Osobní studium

Když se sjednocený sbor zaměří na nějaký konkrétní evangelizační úkol, Pán jeho společnému úsilí požehná. Velká část Nového zákona vybízí křesťany, aby spolu svorně pracovali a žili. Často se setkáme s úryvky, v nichž se vyskytuje slovo „navzájem“. Abychom uvedli alespoň několik příkladů – dostali jsme příkaz, abychom se navzájem milovali (J 15,12), navzájem si odpouštěli (Ef 4,32) a jeden za druhého se modlili (Jk 5,16). Existuje též mnoho textů, které se týkají celého sboru, díla, které koná, a jeho růstu.

Pavel v Ef 4,15.16 píše, že je Boží vůlí, abychom dorůstali v Ježíše Krista. Z toho vyplývá, že se všichni nacházíme na duchovní cestě, která je do jisté míry naší vlastní duchovní cestou. Text nám však vysvětluje, že růst každého jednotlivce ovlivní i růst těla, a to jak početní, tak duchovní.

Když věřící dorůstají v Krista, děje se něco úžasného, ba dokonce nadpřirozeného. Jsou „spojeni klouby navzájem se podpírajícími“, protože každý osobně přispívá do církve jako celku. Kterýkoli sbor dosáhne optimální efektivity, jestliže každá jeho část plní svůj úkol. Co podle Sk 1,13–15 dělali první věřící, když čekali v Jeruzalémě na zaslíbeného Ducha svatého? Odpověď na uvedenou otázku by nám měla poskytnout dostatek informací o tom, co pro ně znamenala společná bohoslužba. Samozřejmě, první věřící byli připraveni na svůj úkol plnit pověření z evangelia teprve tehdy, když na ně sestoupil Duch svatý. Tato skupina, čítající asi sto dvacet lidí, se svorně a vytrvale modlila. Čekali, až dostanou moc, která je uschopní k vykonání Božího příkazu. Ježíšův příslib Ducha svatého je nepochybně vedl k jednotě a vytrvalému setkávání na modlitbách. Jako sbor bychom si měli počínat stejně.

Aplikace

Až budeš přemýšlet o vašem sboru, polož si následující otázku: Kolik času a úsilí věnuje sbor misii, svědectví a evangelizaci ve srovnání s tím, kolik času investuje do vnitřních záležitostí, jako je vše, co se týká např. formy bohoslužby? Stejným způsobem přemýšlej i o svém životě.

Poznámky

Potřeba jednotného společenství

28 Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu. 29 O to se snažím a zápasím tak, jak on ve mně působí svou silou.

(Ko 1,28.29)

Osobní studium

Kdosi správně řekl, že křesťanství, které nezačne jednotlivcem, vůbec nezačne, ale křesťanství, které končí jednotlivcem, skončí. Tento výrok zdůrazňuje, jak je důležité, aby se každý nový věřící začlenil do společenství věřících. Stejně jako pro svědectví a evangelizaci, i pro začlenění do společenství platí, že je nemůžeme nechat na několika jednotlivcích ze sboru. Za začlenění nově věřících do společenství nese zodpovědnost celý sbor.

Cílem sboru by měla být zralost křesťana, který se nechá prostoupit vši plností Boží (Ef 3,19). Usilovat o zralost nově obrácených je stejně důležité jako je přivést ke Kristu. Práce sboru spojená se začleňováním nově věřících do společenství ve skutečnosti zajistí, aby jeho evangelizační snahy nepřišly vniveč. Než se rozběhne jakýkoli evangelizační projekt, sbor se na něj obvykle nějakou dobu připravuje. V tomto období se zaměřujeme na dopravu, péči o děti, uvítání a modlitební skupiny. Apoštol Pavel však říká, že je třeba se na začlenění nově věřících do společenství soustředit jako na další důležitou část sborové přípravy.

Následné práce spojené se začleněním nově věřících do společenství často považujeme za dílo jednotlivce, který přivedl člověka k Ježíši Kristu. Teprve když si uvědomíme, že pro apoštola Pavla by bylo naprosto nemožné, aby se staral o všechny, kteří uvěřili díky jeho službě, pochopíme, že to není biblické. Následné práce nejsou dílem pouze jednoho nebo dvou určených lidí, ale celého sboru.

Až příliš často bédujeme nad skutečností, že noví lidé vcházejí dovnitř předním vchodem a brzy nato odcházejí zadním. Předcházíme této tragédii s věčnými důsledky.

Aplikace

Přemýšlej o nových členech vašeho sboru. Jak se můžeš ty sám – nikoli kazatel nebo starší sboru, ale ty – zapojit, abys jim pomohl pevně zakotvit ve sborovém společenství a biblickém učení?

Poznámky

Podněty k zamyšlení

Jak si stanovit reálné evangelizační cíle

Jako sbor musíme zajistit, aby byly naše evangelizační cíle reálné. Je potřeba proto počítat s několika klíčovými oblastmi.

Cenová dostupnost. Finanční prostředky dnes hrají důležitou roli v mnoha sborových akcích. Abychom zmínili alespoň několik výdajů vzniklých v souvislosti s evangelizačními aktivitami, vezměte v úvahu náklady na propagaci, dopravu, poštovné, pronájem sálu, občerstvení.

Proveditelnost. Jsou vytyčené cíle skutečně proveditelné? Opravdu máme peníze, čas, podporu, vybavení a pracovníky na to, abychom dosáhli plánovaných výsledků? Je lepší začínat v malém a projekt postupně rozšiřovat s tím, jak se k týmu budou připojovat další lidé a jak budeme získávat podporu v ostatních důležitých oblastech.

Udržitelnost. Je-li evangelizační služba prospěšná, jistě stojí za to ji zopakovat. Vaše služba může být součástí pokračující série akcí. V takovém případě bude nutné neustále předvídat, abyste mohli zorganizovat vše, co je třeba pro udržení této služby.

Zhodnotitelnost. Dbejte na to, abyste zhodnotili všechny aspekty dané služby: pracovníky, finanční prostředky, školení, výsledky, ... V případě pokračující služby musíte stanovit a dodržet přesné a pravidelné termíny hodnocení.

Otázky k rozhovoru

- 1. Ve třídě si projděte své odpovědi na otázku uvedenou v oddílu na středu. Proč se stává, že sbory, které jsou tolik zaneprázdňené sváry mezi jednotlivými členy, se jen málokdy věnují misii? A jak by mohla naproti tomu misie sjednotit sbor, který se jinak zabývá především svými vnitřními záležitostmi? Jak můžete pomoci vašemu sboru, aby se přestal zaobírat sám sebou a pustil se do misijního díla? Proč je to tak důležité?*
- 2. Až budete uvažovat nad následujícím citátem, mějte na paměti váš sbor. Do jaké míry se jeho členové zapojují do evangelizačních týmů? Jaký zaujímáte postoj k práci v týmech? „Pracuje-li kazatel na místě, kde už jsou nějací věřící, neměl by zpočátku tolik usilovat o obrácení nevěřících, ale spíše o vyškolení členů sboru k přijatelné spolupráci“ (GW 196).*

Poznámky